

БАБА-МАРТА И ОВЧАРКАТА.

(Народна приказка).

Баба-Марта била стара жена — голѣма и силна. Тя не търпѣла да ѝ се противи нѣкой, или да се мѣри по сила съ нея.

Въ едно село имало една бабичка-овчарка съ много овци и кози. Тя всѣка година изкарвала по Георгьовденъ стадото си на паша по планината.

Една година овчарката прѣбързала да подкара стадото си къмъ планината още въ началото на мѣсець мартъ.

Селянитѣ ѝ думали, че е още рано за паша по планината, че отъ тази дързостъ може да се разсърди и Баба-Марта, но старата овчарка никого не слушала.

— „Че какво ще ми стори Баба-Марта? И тя жена, като мене!“ — казала овчарката и подкарала стадото си къмъ планината.

Топло слънчице грѣло. Всичко било весело и доволно. Стигнала бабичката рано, рано на планината съ всичкото си стадо: овци и кози, агънца и яренца. Стигнала и разположила се тамъ.